

Unyansert om elektroshjokk

«Elektroshjokk virker ikke», sto det med store bokstaver på forsiden av Tidsskriftets desembernummer 2011. Jeg håper det var en glipp, og ikke innledningen til en ny redaksjonell stil.

TEKST

Elisabeth Holck-Steen

PUBLISERT 7. februar 2012

DEBATT: ELEKTROSHJOKK

«Elektroshjokk virker ikke», sto det på forsiden av Tidsskriftets desembernummer 2011. Elisabeth Holck-Steen synes oppslaget var useriøst og tabloid. Som kliniker har hun gode erfaringer med metoden.

Jeg hadde ikke tenkt å uttale meg om dette, men etter oppfordring fra Tidsskriftet vil jeg begrunne hvorfor jeg egentlig ikke ville delta i en diskusjon i Tidsskriftet om ECT (elektroshjokk). Jeg reagerte nemlig svært negativt da jeg på desembernummerets forside leste «Elektroshjokk virker ikke». Det var pinlig useriøst og VG-aktig, syntes jeg. Tidsskriftet burde i stedet ha stilt det som et spørsmål: «Virker ECT»?

«For meg fremstår ECT som den beste behandlingsmetoden ved alvorlig depresjon og katatone tilstander, mye bedre enn medisiner, som gjerne tar lang tid før effect»

Da jeg begynte å jobbe i psykiatrisk akuttavdeling i Arendal for 11 år siden, var jeg skeptisk til ECT-behandling, som jeg riktignok hadde liten erfaring med. Skepsisen bunnet i vanlige fordommer som både mange psykologer og den vanlige befolkningen har etter å ha sett filmer som «Gjøkeredet» og «A Beautiful Mind». Jeg hadde også skrevet en selvvalgt oppgave på studiet der jeg var kritisk til ECT ved fødselspsykose.

Etter årene i akuttavdeling der jeg har sett hvor god effekt pasienter med alvorlig depresjon har av ECT, har jeg forandret mening. For meg fremstår det som den beste behandlingsmetoden ved alvorlig depresjon og katatone tilstander, mye bedre enn medisiner, som gjerne tar lang tid før effekt. Pasienter med alvorlig depresjon er gjerne

utilgjengelige for samtalebehandling og miljøterapi. Jeg er ikke i tvil om at jeg vil ønske ECT for meg og mine ved en alvorlig depresjon. Jeg lurer på hva artikkelforfatterne vil anbefale som behandling av alvorlig depresjon?

Så vidt jeg vet, praktiseres ECT ulikt både ved forskjellige sykehus i Norge og rundt omkring i verden, for eksempel når det gjelder strømstyrke, varighet, hyppighet og antall behandlinger. Hos oss benyttes svak strømstyrke (omtrent som i en lyspære) som tilpasses den enkelte pasientens alder og vekt, og den gis under narkose. Krampene er oftest knapt synlige (ikke som grand-mal-liknende anfall i gamle filmer), og de varer bare i noen sekunder. Min erfaring er at et fåtall av pasientene får forvirring/hukommelsesproblemer, og at disse er forbigående. Ved alvorlig depresjon er derimot hukommelses-, oppmerksomhets- og konsentrasjonsproblemer vanlig.

Jeg har vært stolt av Tidsskriftet vårt i alle år, men da jeg så desembernummeret, ble jeg flau! Jeg håper det var en glipp, og ikke en begynnelse på en ny redaksjonell stil. Det blir bare dumt. Det er nok av tabloide medier der ute.

elisabeth.holck-steen@sshf.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 2, 2012, side

TEKST

Elisabeth Holck-Steen, Sjefpsykolog, Psykiatrisk avdeling, Sørlandet sykehus Arendal